

**ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI – FAKULTA PEDAGOGICKÁ
KATEDRA HISTORIE**

Barbora Maňáková, Měšťanské elity v Horažďovicích v raném novověku (diplomová práce).

Oponentský posudek

Hned na začátku musím konstatovat, že předložená diplomová práce je pro mne milým překvapením, nečekaným v kontextu obvyklé „kvalifikační produkce“ na pedagogických fakultách, a to jak střízlivými a zároveň poučenými teoretickými východisky, tak především šíří a zevrubností v práci s needitovanými písemnými prameny. Samozřejmostí je též suverénní znalost regionální historiografie.

Ambiciózním cílem magisterské práce byla identifikace měšťanských elit a jejich úlohy v Horažďovicích, důležitém venkovském městě českého jihozápadu, v období raného novověku, totiž v (16.)17. a 18. století, především v tzv. šternberském období. Logicky je proto součástí analýzy i popis fungování městské správy a zdejších cechů, ať už na základě „Purkmistrovských register“ nebo různých městských „manuálů“. Ten mimo jiné umožnil identifikovat komparací členů městské rady a cechovních představených, zejména cechu řeznického a pekařského, rodiny reprezentující horažďovické měšťanské elity (Malkovští, Budeciové, Gregorové, Heritesové). V tomto ohledu považuji za zásadně přínosný podrobný prosopografický průzkum k hlavním osobnostem těchto měšťanských rodů, k němuž byly využity i dochované matriky nebo sfragistický materiál.

Případným dalším tématem by mohl být detailnější výzkum sebe prezentace horažďovických (ekonomických, politických) měšťanských elit v rámci církevních či charitativních institucí, resp. v sakrálním prostoru (farní kostel sv. Petra a Pavla, kostel sv. Jana Křtitele, špitál, drobná sakrální architektura), v diplomové práci zatím jen naznačený. Naši pozornost by si zasloužily zejména zbožné donace pro minoritský klášter sv. Archanděla Michaela (1621–1784/1814), k němuž se řada pramenů nalézají například v příslušném františkánském fondu Národního archivu v Praze.

Přínosná je i kapitola „Elity intelektuální“, mapující například činnost městských písařů, z níž vyplývá příbuzenská provázanost horažďovických ekonomicko-politických a intelektuálních elit (např. Gregorové, Budeciové, Heritesové) – je sympatické, že autorka připomenula i pozdější významné členy těchto rodin, jakým byl třeba lékárník, publicista a literát František Herites (†1929). Pochválit můžeme i pozoruhodnou sondu do vzdělanostního mecenátu v Horažďovicích, k němuž existují zmínky spíše ve starší regionální literatuře. V závěru diplomové práce je umístěna též kapitola „V komparaci s duchcovskou honorací“, jež srovnává horažďovické měšťanské elity se situací v severočeském Duchcově (výzkumy Jiřího Wolfa a kol.). Jde sice o důležitou část práce, přesto zde tato krátká kapitolka působí poněkud neústrojně, snad mohla být zařazena jinam, nejspíše jako exkurs.

Shrnuji: Diplomovou práci Bc. Barbory Maňákové hodnotím jako zralou po odborné i jazykové stránce, koncipovanou se znalostí recentní teoretické literatury a bravurním zvládnutím archivních pramenů, s promyšlenou strukturou, jasně stanovenými cíli, které byly naplněny. S plnou odpovědností proto navrhuji, aby její práce byla komisí hodnocena známkou „výborně“.

doc. PhDr. Petr Hlaváček, Ph.D.

V Praze dne 13. srpna 2017